

> Retouradres Postbus 20201 2500 EE Den Haag

Rechtbank Rotterdam
Sector Bestuursrechtspraak
postbus 50951
3007 BM Rotterdam

23 MRT 2010
Ingekomen

**Directie Bestuurlijke en
Juridische Zaken**

Korte Voorhout 7
2511 CW Den Haag
Postbus 20201
2500 EE Den Haag
www.minfin.nl

Inlichtingen

dhr. mr.M.A.G. Stolker
T 070-3427518
F 070-3427986
m.a.g.stolker@minfin.nl

Ons kenmerk

BJZ/ 2010 - 146 U

Uw brief (kenmerk)

2 februari 2010

Bijlagen

Datum 22 maart 2010

Betreft verweerschrift inzake de procedure 10 / 287 BC GVZ

Bestreden besluit

Het beroep van de Orde van Register Adviseurs Nederland (hierna: OVRAN) is gericht tegen mijn besluit op bezwaar van 19 december 2009, FM/2009/3709 U (hierna: het Besluit).

In het Besluit is, voor zover hier relevant, het bezwaar van OVRAN tegen het niet toepassing geven aan artikel 28 van de Wet Toezicht accountantsorganisaties niet-ontvankelijk verklaard, omdat het bezwaar van OVRAN niet was gericht tegen een voor bezwaar en beroep vatbaar besluit. Hieronder zet ik dat uiteen.

Wettelijk kader

Artikel 28 Wet Toezicht Accountantsorganisaties (hierna: WTA) luidt: "Met het oog op de waarborging van de publieke functie van de accountantsverklaring kan bij algemene maatregel van bestuur artikel 27 buiten toepassing worden verklaard".

Artikel 27 WTA luidt: "De externe accountant is een registeraccountant of een Accountant-Administratieconsulent ten aanzien van wie in het accountantsregister een aantekening is geplaatst als bedoeld in artikel 36, derde lid, van de Wet op de Accountants-Administratieconsulenten en voldoet aan de bij en krachtens de Wet op de Registeraccountants of de Wet op de Accountants-Administratieconsulenten gestelde regels, voor zover deze van toepassing zijn op het uitvoeren van werkzaamheden betreffende de totstandkoming of de uitvoering van een opdracht tot het verrichten van wettelijke controles".

Rechtskarakter van de beslissing

In het inleidende verzoek van 19 oktober 2009 heeft OVRAN mij gevraagd om "toelating van onze leden tot de wettelijke controle via een AMvB ex art. 28 WTA".

Volgens het beroepschrift stelt OVRAN zich daarbij op het standpunt dat artikel 27 WTA een algemeen verbindend voorschrift bevat over de controlebevoegdheid van accountants, maar dat de daarop te maken uitzondering ingevolge artikel 28 WTA geen algemeen verbindend voorschrift is, met als conclusie dat mijn bestuurlijke oordeel hierover een besluit zou zijn en vatbaar is voor bezwaar en beroep.

Dat standpunt van OVRAN is onjuist. De artikelen 27 en 28 WTA hangen immers zodanig met elkaar samen dat de AMvB zoals bedoeld in artikel 28 WTA hetzelfde algemene karakter heeft als artikel 27 WTA. Omdat artikel 27 WTA een algemeen verbindend voorschrift is, is de in artikel 28 WTA bedoelde ontheffing daarvan ook een algemeen verbindend voorschrift. Dit geldt temeer nu die ontheffing slechts bij AMvB mogelijk is en daarbij bovendien alternatieve eisen moeten worden gesteld voor externe accountants die geen RA of AA zijn.

In het Besluit heb ik overwogen:

“Voor zover hetgeen u mij verzoekt al is aan te merken als een besluit waarop de Awb van toepassing is, volgt uit de artikelen 6:2, eerste lid, aanhef en onder a, 7:1, eerste lid en 8:2, eerste lid, aanhef en onder a van die wet dat het weigeren van een verzoek om een algemeen verbindend voorschrift vast te stellen niet vatbaar is voor bezwaar of beroep op grond van de Awb. Ook bezwaarschrift 2 is daarom niet-ontvankelijk”.

Primair ga ik er van uit dat het inleidend verzoek van OVRAN geen aanvraag is in de zin van artikel 1:3 Awb, omdat OVRAN mij iets vraagt waartoe ik niet bevoegd ben, namelijk het vaststellen van een AMvB. Mijn antwoord op dat verzoek, hoe dat antwoord ook luidt, kan niet het beoogde rechtsgevolg hebben en voldoet om die reden niet aan het besluitbegrip van artikel 1:3 Awb.

Maar ook indien de reactie op het verzoek wordt aangemerkt als besluit in de zin van artikel 1:3 van de Awb, dan volgt uit het systeem van die wet en met name uit de artikelen 8:1 en 8:2, dat geen beroep kan worden ingesteld tegen de reactie op een verzoek om een algemeen verbindend voorschrift vast te stellen.

Relatieve competentie

Artikel 63 WTA stelt beroep op de rechtbank Rotterdam open tegen “besluiten op grond van deze wet”. Uit het voorgaande kan worden afgeleid dat mijn reactie op het verzoek van OVRAN van 19 oktober 2009 geen besluit is op grond van de WTA. Het beroep had daarom niet moeten worden ingesteld bij de Wta-rechter, maar bij de rechtbank Den Haag, aangezien OVRAN statutair gevestigd is te Wassenaar. Ik weerspreek daarom de stelling van OVRAN dat de rechtsmiddelenclausule onder het besluit op bezwaar van 19 december 2009 onjuist is. Overigens refereer ik mij op dit onderdeel aan uw oordeel.

Op grond van het vorenstaande ben ik van mening dat in het Besluit het bezwaar terecht niet-ontvankelijk is verklaard en dat het beroep tegen het Besluit daarom ongegrond zou moeten worden verklaard. Niettemin zal ik hieronder kort ingaan op hetgeen OVRAN verder in beroep heeft aangevoerd onder B tot en met E.

Inhoudelijke beroepsgronden

Beroepsgrond B.

Volgens OVRAN volgt uit de wetsgeschiedenis dat het verzoek moet worden toegewezen.

Reactie

De artikelen 27 en 28 WTA dienen om de publieke functie van de accountant te waarborgen. Die bepalingen beogen aldus het algemene belang te beschermen en

niet het belang van de leden van OVRAN of van andere accountantsorganisaties. De wetsgeschiedenis biedt geen aanknopingspunten om aan te nemen dat zonder inwilliging van het verzoek van OVRAN de publieke functie van de accountant in geding is.

**Directie Bestuurlijke en
Juridische Zaken**

Ons kenmerk
BJZ/2010 - 146 U

Beroepsgronden C, D en E.

Het niet toewijzen van het verzoek is strijdig met Europees recht en met artikel 11 EVRM (negatieve verenigingsvrijheid). Het niet-ontvankelijk verklaren van het verzoek van OVRAN is in strijd met artikel 13 EVRM.

reactie

Europese regelgeving staat niet in de weg aan het reguleren van een sector door middel van publiekrechtelijke lichamen. Een dergelijke organisatie valt niet onder het begrip vereniging als bedoeld in artikel 11 EVRM. Concrete aanwijzingen om aan te nemen dat NIVRA/NOVAA niet zijn aan te merken als vereniging in de zin van artikel 11 EVRM kunnen worden gevonden in hun wettelijke taak om registers van beroepsbeoefenaren bij te houden, beroepsregels in verordeningen vast te leggen en de aard van het accountantsberoep.

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft bij uitspraak van 10 augustus 1999, AB 200/186, geoordeeld dat het op grond van de Advocatenwet verplichte lidmaatschap van de Nederlandse Orde van Advocaten niet in strijd is met artikel 11 EVRM en artikel 22 IVBPR. In vergelijkbare zin geldt dit ook voor de accountantsberoepsgroep. Omdat aldus artikel 11 EVRM niet in geding is, kan het beroep op artikel 13 EVRM hier verder buiten beschouwing blijven.

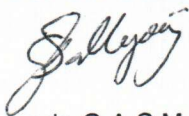
Gezien het vorenstaande kan hetgeen OVRAN aanvoert ook inhoudelijk geen doel treffen. In ieder geval is er geen reden om zelf in de zaak te voorzien, omdat het buiten toepassing verklaren overeenkomstig artikel 28 WTA noopt tot het stellen van nadere regels.

Conclusie

Primair concludeer ik tot ongegrondverklaring van het beroep.

Subsidiair concludeer ik tot afwijzing van het verzoek om zelf in de zaak te voorzien.

DE MINISTER VAN FINANCIËN,
namens deze,
DE PLV. DIRECTEUR BESTUURLIJKE EN JURIDISCHE ZAKEN,

mr.dr. G.A.C.M. van Ballegooij